

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਜੇ.

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ @ ਕੇ.ਐਮ., ਏ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

2001 ਦਾ ਸੀਆਰਏ ਨੰ.409-ਐਸ.ਬੀ

ਸਤੰਬਰ 26, 2013

ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 - ਐੱਸ. 18, 55 ਅਤੇ 57 ~ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - 5 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ। ੨੩੦ ਝੰ ਗੜ੍ਹਾ। ਸਕੂਟਰ ਦੇ ਫੁੱਟ ਬ੍ਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਪਏ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਅਫੀਮ ਬਰਾਮਦ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਐਨਡੀ ਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ 18 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ - ਮਨਜ਼ੂਰ - ਰੋਕੀ ਗਈ, ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਸਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹ - ਸਕੂਟਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਤਫਤੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਥਾਣਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਸਿੱਧੇ ਮਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ - S.55 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ - S.57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ - S.57 ਦਾ ਆਈਸੋਲੇਸ਼ਨ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ - ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਰੀ।

1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 01.03.1995 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਬਿਤ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 25.04.1995 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਹਾਏ ਇਸਤਗਾਸਾ ਨੇ ਐਫੀਡੇਵਿਟ, ਸਾਬਕਾ ਪੀਏ ਆਫਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐੱਸ. ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਗਾਇਬ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਰਾਤ ਦੇ 2.00 ਵਜੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਜਾਂ 4 ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ.

(ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਭਾ 1 ਲੇਸਪਿਟਲ ਰਿਕਵਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 24 ਘੰਟੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਕੂਟਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਕੂਟਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। 11 ਬਕਾਇਆ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਕੂਟਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਲਾਈਟ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੂਟਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੌਦਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਥਾਣਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਂਦੇ ਹੀ ਸੌਦਾ ਸਾਧ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿੱਧੇ ਮਲਖਾਨੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ NPDS ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ

(ਪਰਾ 14)

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੋਲ ਅਫ਼ੀਮ ਹੈ, ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ/ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ।

ਮੋਟਾ, ਏ ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ।

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 05.03.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਜੱਜ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਲੁਧਿਆਣਾ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, 1 ਲਾਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਕਾਲਾ, ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ.

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਸੌਖ ਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ undcr ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1.03.95 ਨੂੰ, PW5 ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਅਤੇ PW4ASI ਰਾਜਿੰਦਰਪਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਲੀ! ਸਿੰਘ, ਆਲਵਿਨ ਨਿਸਾਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੇਗਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਨੰਬਰ ਪੀ.ਆਰ.ਆਈ.ਓ.ਆਰ.-9456, ਨਕਾਬੰਦੀ (ਪਿਕਟਿੰਗ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਿੰਡ ਸਰਾਭਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹਿਰ ਮਾਈਨਰ ਦੇ ਪੁਲੀ ਦੇ ਉਸ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਿੱਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਧਾਤ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੱਖੋਵਾਲ lb ਲੁਧਿਆਣਾ। ਤੜਕੇ 2 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੋਸ਼ੀ ਰੇਗਨ ਨੂੰ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। VUI ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ PJR-3344 ਨੰ. ਨਹਿਰ ਮਾਈਨਰ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ 'ਤੇ ਲੀਲ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੱਤੀ ਲਾ ਕੇ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਝੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਕੂਟਰ ਮੌੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 'ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਫੀਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।' ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਚ. ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਰਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਫੁੱਟ ਬਰੇਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਝੋਲਾ (ਬੈਗ) ਪਿਆ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਲੇਜ਼ਡ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਅਫੀਮ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ। '10 ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਆਈਵੋ ਨਮੂਨੇ. ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਲੀ ਮਾਚਿਸ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਅਫੀਮ ਸੀ

(4) ਆਪਣੀ ਸੌਖ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। PW1, C. Gurmcct ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW3ASI/MHC ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਸਮੀ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ, ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. PW2, SI ਸਕਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ HR, Ex.PB/1 ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4, ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਰਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ੁਲਮੀ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ 5, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਸੌਖ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੌਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ Ex.PB ਤੋਂ PJ, ਇੱਕ ਚਿੱਠ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ Ex.PI ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਛਾਪ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਸੈਪਲ ਪਾਰਸਲ Ex.P2 ਅਤੇ ਬਲਕ ਪਾਰਸਲ, Ex.P3, Jhola Ex.P4 ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ Ex.P5।

(5) ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਆਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੀ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। 'ਉਸ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ 11 ਸੀ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਂਹ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-1, ਜਨੀਲ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ. ਸਰਪੰਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਤਨੀ ਦਾ ਭਰਾ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀਪੀ ਜੇਧਨ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਜੈਮੇਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(6) ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੈਟੀਰੀਅਲ/ਸੀਵੀਡੀਸੀਐਨਸੀਸੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 05.04.2001 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਦੇਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਫੇੜਫਾੜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।' ਹਾਏ ਸਿੱਖ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਅਰਕਸਟ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। 'ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਮਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। flic ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਬਾਰੇ thcAct ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਲੀ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ

ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੌਖ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸੀਲਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਆਸਾਨੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਸੌਖ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 52, 54 ਅਤੇ 57 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਸਵੇਰੇ 2.00 ਵਜੇ (ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ) 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) 1 ਨੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(11) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 01.03.1995 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 25.04.1995 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲੀ ਪ੍ਰੀਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਨੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐੱਸ. ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਲਿੰਕ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁੰਮ ਹੈ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਰਾਤ ਦੇ 2.00 ਵਜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 3-4 ਰਾਗਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਈਓ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਾਭਾ 1 ਲੋਸਪਿਟਲ ਰਿਕਵਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜੋ 24 ਘੰਟੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਆਸਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਕੂਟਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਕੂਟਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। 11 ver. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਕੂਟਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੂਟਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਐਫਲੀਸੀਆਰ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਸੌਖ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੱਲਖਾਨਾ ਨੇ ਥਾਣਾ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਏ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤ

ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਸੁਖ ਵਿਚ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ NPDS ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਿਆਂਇਕ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਰੱਖਣ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਅਫੀਮ ਹੈ, ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਾਜ਼ਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣੀ ਆਸਾਨੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ; 05.03.2001 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ .ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜੇ, ਐੱਸ. ਮੇਹਦਿਰੱਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ